

Tekst 3

De verkiezing van Scipio.

1 Maesta itaque civitas prope inops consilii comitiorum die tamen in
2 campum descendit; atque in magistratus versi circumspectant ora
3 principum aliorum alios intuentium fremuntque adeo perditas res
4 desperatumque de re publica esse ut nemo audeat in Hispaniam imperium
5 accipere, cum subito P. Cornelius ⟨Publi filius eius⟩ qui in Hispania
6 ceciderat, [filius] quattuor et viginti ferme annos natus, professus se
7 petere, in superiore unde conspici posset loco constitit. In quem
8 postquam omnium ora conversa sunt, clamore ac favore ominati extemplo
9 sunt felix faustumque imperium. Iussi deinde inire suffragium ad unum
10 omnes non centuriae modo, sed etiam homines P. Scipioni imperium esse
11 in Hispania iusserunt. Ceterum post rem actam ut iam resederat impetus
12 animorum ardorque, silentium subito ortum et tacita cogitatio quidnam
13 egissent; nonne favor plus valuisset quam ratio. Aetatis maxime
14 paenitebat; quidam fortunam etiam domus horrebant nomenque ex
15 funestis duabus familiis in eas provincias ubi inter sepulcra patris
16 patruisque res gerendae essent proficiscentis.

17 Quam ubi ab re tanto impetu acta sollicitudinem curamque hominum
18 animadvertit, advocata contione ita de aetate sua imperioque mandato et
19 bello quod gerendum esset magno elatoque animo disseruit, ut ardorem
20 eum qui resederat excitaret rursus novaretque et impleret homines
21 certioris spei quam quantam fides promissi humani aut ratio ex fiducia
22 rerum subicere solet.

Livius, Ab Urbe Condita 26.18.6-19.2